



Edebiyat Defteri

yasemenn -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
20 Aralık 2022 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Hayatın Aldıkları... Hissettirmeden...

Bir dilek ağacı gibi,
Duvakladım renk renk seni.
Düğüm düğüm yaptım.
Taze taze
Astım dallarına dileklerimi...

Köklerin sulandıkça adaklarla
Şımarydın.
Şımarдықça kanattın.
Kanattın yaralarımı,
Acımadın,
Aldın umutlarımı benden
Çaldın...

Artık yüreğim yangın yeri...
Gözyaşlarımı akıtırken içime,
Duyar mısın?
Çıkan ısıkların sesini...
Yaralarım sürdüğüm,
Nemli bir merhem gibi...

Şimdi bak da gör,aynadaki beni.
Yorgun,algın...
Kim tanır bu halimi?
Bir gergefe gerilmiş yüzümde,
İğne iğne işlenmiş acılarım,
Acınası biriktirdiğim yaşadıklarım...

Oysa bu değildi anlaşmamız.
Seni,
Her basamağında
Bir parçamı bırakarak tırmandım.
Çıktıkça yalnızlaştım.

Ben deli,ben divane...
Nasırlaşmış tabanlarımın acısı,
İşlemezken yüreğime,
Kurudu dileklerim
Döküldü eteklerime...

2008 / Ağustos

Yasemin Elmas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/249290/hayatın-aldıkları-hissettirmeden.html>

YAŞAMAK İÇİN...

Deforme deliliklerin zulasına kurulmuş bir hayat,
Hayatın notasına işlenmiş,
Diyez çığlıkların yankısı kulağımda...
Ve delişmen bir zamanın, hurda anıları saklı güncemde...
Iskalanın hayallerin boşluğunda sahte görüntüler,
Sıradan bir yaşamın işgüzarlığı peşimde...
Nereye baksam, yazgısını yaşayan zebun kişilikler...

Bu kadar kararsız kalmamalı gülüşler,
Yakalamalı hayatı bir karesinde, süzölmeli içine
Ayıklamalı eteklerindeki ukdeleri bir bir
Tutup zamanı zembereğinden iliştiirmeli saniyelere
Toy bir gençliğin sedyeden dirilişi olmalı bu...
Karanlığın gölgesi perdelerken dolunayı gözlerinde
Çekip çıkarmalı arabesk duyguları işlemelerden...

Ve... ağlamak için geç kalmamalı.
Gelmişken eşliğine gözpınarlarının damlalar,
Pişmanlık yüklenmeden akmalı yanaklardan
Söylenmeli sözler bir bir, sevgi dolu...
Süslenmeli gamzeli sözcüklerle, birikmemeli,
Naftalin kokmamalı yüreğinin...

Ayrılık kaçmadan gözüne aşkın, sarmalı...
Ve... yaşamak için geç kalmamalı...

Kasım / 2008
Yasemin Elmas

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/249653/yasamak-icin.html>

ANNEM...

ANNEM...

Hadi,
Öpsene avuçlarımı,
Alsana avuçlarının içine.
Bak düştüm yine
Geçsin acısı...
Öpsene...
Tutsana ellerimi,
Ellerim sen kokuyor anne...

Gözlerim bulutlandı,
Yağdı yağacak apansız.
Her damlası yüzümde,
Çizerken kendine bir yol,
Mendil olup silsene yine
Gözlerim sen kokuyor anne...

Bak yine,
Kavga ettim mahallede.
Her yerim yara bere içinde...
Hem sövüp
Hem merhem olurken yaralarım...
Hadi küssene yine bana.
Tüm küslükler sen kokuyor anne...

Dağınık saçlarımı tarasan
Açsan tarak yerine ellerinle...
Sen okşadıkça geçsem kendimden,
Bir kedi gibi sokulsam göğsüne,
Sersem saçlarımı dizlerine...
Şimdi kısa da olsa
Saçlarım sen kokuyor anne...

Burnum akıyor bak...!
Hasta mı oldum ne?
Galiba ateşim de çıktı...!
Kim gelip bakacak şimdi?
Kim başımda sabahlayacak?
Kimin gözyaşları,
Gözyaşlarıma karışacak?
Bir tas çorbaya hasret...
Kim doktorum olacak?
İçtiğim her kaşık çorba,
Akarkan sıcak sıcak içime,
Tüten dumanı buram buram
Yine sen kokuyor anne...

Ter içinde uyandım geceyarısı!
Tutunacak bir dal aradım...
Hadi gelsene yine
Sakinleşsem o güzel ninninle...
Uzansan yanıma yatağa
Yatağım sen kokuyor anne...

...

Sen oldun başıma omuz,
Saçlarıma tatlı dokunuş...
Ayalarımın sinen büyülü kokunla...
Emdiğim sütün,

Kaymağını sindiririm hala.
Kimseyi koyamam yerine...
Senin sindiđin her yer,
Ben,
Sen kokuyor anne...

07/09/2008

Yasemin Elmas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/250040/annem.html>

PUSUDA

*** Pusuda ***

Asılı kaldı kar kokusu havada.
Yağdı yağacak derken;
Saldı soğuk nefesini,
Soludu nemli nemli,
Döktü gözlerindeki incileri...

Öte yandan
Ayaz vururken sabaha,
Bulutların ardında güneş,
Beklemekte,
Pusuda...

Ve sen habersiz
Yeniden doğarsın bu sabah.
Sarılırsın
Karın beyaz masumluğuna...
Saklıyorsun anılarını,
Gömersin karanlığa
Ve gerinirsin,
Açarsın kollarını,
Uzatırsın
Beyaz saçlı sabaha...

Anlık mutluluklarla sevinirken,
Güneşin soğuk yüzü yakar,
Gelir alır masumluğunu senden.
Kalırsın çaresiz...
Dost edinir,
Beklersin geceleri sebepsiz...

Daha kaç sabah gömeceksin?
Gömsen de yine gidersin.
Gidersin her gece ziyaretine,
Bir kez daha kazarsın karanlığı,
Çıkarırsın ellerinle, alırsın
Koyduğun yerden anılarını...

Yatarsın usulca,
Süzülürsün anıların kucağına...
Unuttum, unutturum dersin ama
Düşünceler yine çıkmazda...
İsteksiz,
Kaçsan da,
En sadığı olsan da...
Kabus uykularında,
Öfke gecenin soluğunda,
Bekler,
Pusuda...

Savrulurken acıların rüzgarında...
Yakıcı bir ılık kulaklarında.
Alıp bir tutam umudu,
Siper edersin acılarına...
Ama ne yaparsan yap
Hüzün bekler yine omuzlarında,
Tünemiş,
Pusuda...

Mutluluğun tadı kalmış damaklarında...
Eski bir sevdanın izi donmuş
Dudaklarında...
Konuşursan kaybolacakmış gibi
Kelimeler düğüm düğüm,
Sıralı boğazında...

Sen hasta,sen çaresiz...
Debelenirken yaşamak uğruna,
Düşmüş kolların iki yana.
Mutluluk elinin altında ama
Ölüm bekler seni
Kapı aralığında,
Pusuda...

2008 / Ağustos

Yasemin Elmas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/251630/pusuda.html>

*** TÖRE ***

Açtı gözlerini ayın on dördü gibiydi
Anasının kuzusu kader yoldaşı idi
Bilinmezliğe atılırken çığlıkların ilki
Yazıldı kaderi doğmadan, kul köle oldu

Kınalı ellerinin süsüydü gelincikler
Kıskanırdı gülünce gül kokulu çiçekler
Gamzelerinde güneş açardı olurdu fer
Bir hiç uğruna kopardılar dalını, soldu

Örgülü saçlarından kayardı kır kokusu
Dağıtırdı rüzgâr dört nala yoktu korkusu
Ederdi ciğerler bayram o cennet kokusu
Bir hiç uğruna verdiler alaza, kül oldu

Eserdi yel çekiştirirdi eteklerini
Çapkın bir serinlik sunardı görünmez eli
Şalvarsız suçlu ya! utanırdı beyaz teni
Bir hiç uğruna boyadılar ak ten al oldu

Körpecik dudakları kiraz kiraz açardı
Kaçak bakışların namlusundaydı gerdanı
Siyahi saçından kayınca pullu yazması
Bir hiç uğruna albenisi kurşunu oldu

On dördünde başta duvak oldu ele gelin
Gözlerinin buğusu oldu ferri, en derin
Sormadılar hakkı yoktu bu senin kaderin
Bir hiç uğruna gömdüler yaşarken ruh oldu

Bırakmadılar rahat, ateş saçar gözleri
Delip geçti bağrını pis kokulu nefesi
"Yapmıştır bir kahpelik." yalan yanlış söylendi
Bir hiç uğruna kadınlığı sebebi oldu

Bir haykırsa kusardı kinini dolu dizgin
Omuzları çökmüş firar ederdi can, bezgin
Artık yoktu neşesi kırdı gelinciklerin
Toprağında namusu gül saçına tac oldu

Yasemin ELMAS
2009 / Temmuz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/254426/tore.html>

AŞK TADINDA...

Sorgusuz bir infazın peşi sıra gidiyorum.

Çaresiz,
Sürüdükçe adımlarımı alazlanır tabanlarım.
Dolanır ayaklarıma kadınlığım...
Gidiyorum,
Gümüşi bir gecenin ketum bakışları
Çetrefil bir aşkın felçli duyguları gibi
Yıkık...

Çentilmiş duygularımın kısıkcındayım şimdi.
Sefil bir gecenin kekremsi tadındayım.
Özledim,
Tiryaki bakışlarını özledim bir solukluk duraklarda.
Neydi o çocuksu ağlayışların...

Peşin sıra geliyorum.
Geriye, gülkurusu bir buse kaldı anılarımdan
Kan çanağı gözlerini devirdi aşk.
Ağlamaklı,
Bitap...
Gelsem, içsem sebil niyetine yanaklarına dokunmadan
Ne olur ki...!
Kurumuş dudaklarımdan içime ağlasan...

Karartma gecelerime hapsettim seni.
Bezedim.
Kurutulmuş gözyaşlarımdan bir kafese kilitledim.
İnsafsızca, bencil... yarınlarıma işledim.
Olsun, ne çıkar ki...!
Gitsen de
Aşk tadında
Yine benimsin...

Yasemin ELMAS
Haziran / 2009

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/255967/ask-tadinda.html>

TUANA...!

TUANA...!

Ah Tuana!
Nasıl da ilkyaz kokardı saçların...
Ilık bir meltemin nefesinde duyardım seni,
Yaseminleri,
İğde kokularını,
Portakal çiçeklerini...
Nasıl da deniz deniz bakardın gözlerime...
Bir estin mi sokağımda,
Nasıl da katardın ardını tozu dumana.
Sen, oturmuş cumbada / bir afet
Ben, köşebaşında...

Ekoseli eteğinin,
Gizli gelgitleri arasında saklıydı kadınlığın,
El değmemiş gerdanının,
Süsü olurdu saçların...

Meskenimdin benim
Su katılmamış aşkımın adresi,
Çıkmaz sokağım...

Ah Tuana!
Hiç mi acımadın giderken?
Hiç mi sızlamadı yüreğin onu severken?
Bir su gibi sessizce aktın ömrümden...
Gittin...

Senden sonra
Hep ölümün kolunda çıktım merdivenleri.
Durdurdum saatleri...
Zaten hiç yaşamadım ki bunca zaman.
Hayatın,
Belki bir basamağında rastlarım sana.
Sakın takılmasın ayağım
Aman!
Kavuşamadan
Düşerim sonra.

Uzadıkça vuslat vakti
Duydum ki bitmiş yolculuğun.
Takılmış ayağın basamaklara...
Duydum ki,
Düşerken kimse olmamış yanında.
Ayuçlarında yalnızlığın boşluğu.
Ekoseli eteğin uzamış topuklarına.
...

Saçların kısa...

Şimdi uğurlarken son yolculuğuna seni,
Gördüm
Hatıraların tozu bulaşmış saçlarına.
Her beyaz, gençliğinden kopan bir parça.
Gökçe gözlerinde derin bir huzur,
Ganzelerin iz iz çevrelenmiş yıllarla.

İşte
Aldım biletimi geliyorum.

Ne olur!
Gerdanında öpecek bir yer ayır bana da.
Ilık bir meltemin nefesinde,
İlkyaz kokularıyla geliyorum
Bıraktığım yerden
İşte, şimdi YAŞIYORUM...

Yasemin ELMAS
Şubat / 2009

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/256112/tuana.html>

UMUT OL...

Sen,
Biteviye bir zamanın rahminde
Henüz doğmamış bir figür.
Sen,
Hayatın budanmış dallarına aday
Bir sürgün.
Yeşeren kalbinle bir umut sevgiye...

Eğelenmiş duygularının pürüzsüzlüğünde
Salıp köklerini,
Uzan...
Cemre düşsün kışlarına.
Nazlı nazlı solu güneşi... hesapsız,
Dolsun avurtlarına.

Sen,
Hırpani bir kışın terzisi ol
Mihla eteklerini hayatın boşluğuna.
Savurmasın / savrulmasın
Geçmesin baharı ıska...

At kulaçlarını denizlere
Mavi ol,
Yeşil ol yol kenarlarına.
Bir pusulanın ucunda yıldız ol,
Parla...
Ekinim ol toprağımda...
Sararmış saçlarıyla bereket,
Katığım ol ocağıma...

Sen,
Kırağı düşmeden yarınlar,
Kızıl zamanın, yakan yüzü ol.
Erit, ağarsın esmer teni
Nadasa bıraktıkça güneşi bulutlarda
Rüzgârım ol.

Haydi çocuk,
Sıva paçalarını geleceğe
Korkma!
Sen,
...

UMUT OL...

Yasemin ELMAS
2009 / Haziran

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/256915/umut-ol.html>

DİL...

Uzar iki sohbet arası zaman,
Lâl olur konuşamaz o gülfem.
Sonra çıkarır sessizlik,
Sancılı dakikaları zulasından
Ve biriktirir heceleri yürek...
Ama dil, susar...

Bakarsın gelir bir gün,
Yapışır yakana kötü bir söz.
Çıkmaz lekesi ne yapsan...
Acıtır canını,
Sen takarsın mutluluk maskeni
Ama dil, ağlar...

Gitmiştir sevdiğin...
Belki bilinmezliğe, belki eceline.
"Kader" der avutursun kendini,
Gömersin kalbine,
"Unuttum" der karışırın güne...
Ama dil, kanar...

...

Sonra birikir içinde sözler,
Acısıyla tatlısıyla...
Belki sevdiğini söyleyemez dil
Belki akıtamaz zehrini, birikir.
Ve doldukça kepçe kepçe içine, sığmaz.
Bakarsın,
Dil, yüreğine batar...

Eylül / 2008
Yasemin Elmas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/259427/dil.html>

SUS...!

SUS...!

Sus !
Düşmesin ferime hayalin
Gölgesi yeter.
Bir yelkene iliştir sözcükleri
Dillenmesin.
Bırak kasırganın gözüne
Rüzgârı yeter.

Yetmedi tanrılara dualar / yazık
Yar ayrılığı heceler gözlerinde.
Kavruk iç çekişlerim
Değer mi tenine, yakar mı?
Söyle.

Hadi git,
Sancılı bakışlarım kabuk bağlar birazdan.
Gözyaşlarım boyar kirpiklerimi siyaha
Çökmüş avurtlarımı mesken tutar sonra
Tadına tuz katar dudaklarımın
Olur hüznü bakışlarım sıırıslıklam.
Korkma !
Kar örter ayak izlerini geç kalmadan
Üşür elleri / üşütür
Seni bulamam.

Sus !
Ziyan olmuş bu şehrin zamanları
/ bize ayrılan /
Pişman kaldırımların çığlıkları yükselir
Bir bensiz, bir sensiz dolanır izdüşümleri anıların
Bedbaht, avare sokakları yetim kalır

Ufkun ötesine düştü gözlerim
Yetmez bu dünya, bu şehir
Sığamam
Bir süzülsem bağrına
Bir martı niyetine dokunsan bana
Damlasa kirpiklerimden aşkım avuçlarına
Yıkansa düşlerim.

Kaldırımların tozunu alır adımlarım,
Ay bulaşır saçlarıma.
Dövünür pişmanlığım beynimde.
Susturun susturun bu sesleri !
Sen de sus ey sevgili !

Bakir sahillerindeyim bu şehrin
Keşfedilmemiş tenini buladıkça bedenime
Kanadı kırık bir tebessüm saklar düşlerim.
En ücra köşeler bizim
Bizim saydığımız her kum tanesi
Bizim.

Sus sevgili !
Deniz bir gergefe takılmış gibi sakin
Ne olur sus !
Bak,
Attığımız taşlar sekmez oldu
Yeter ki ayrılık düşmesin diline.

Yeter ki sen,
SUS...!

Yasemin ELMAS
2009 / Temmuz [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/266605/sus.html>

DÖNÜŞÜNLE...

Dönüşünle...

İssız bir çöl misali yine sokaklar.
Yine yalnızlık hüküm her karışına...
Ve her taşın altında,
bir hüzün saklı şimdi.
Her insan aynı şeyle meşgul yine...
Kimi meyhanede kadeh devirmekte,
kimi evinde...

Oysa:
Böyle değildi bu şehir eskiden,
Bu kadar yalnız değildi...
Sokak lambaları bile,
Işığını böylesine esirgemezdi bizden.
Böylesine mahsun değildi gözlerim,
böylesine bitkin...

Herşey senin gidişinle başladı.
Senin yokluğunla büyüdü her hüzün...
Önce güneş küstü geceye,
Kuşlar ötmez oldu birden.
Çiçekler boynu bükük,yetim...
Rüzgar öfkeli,
Şarkılar hüzünlü sen olmadan...

Kalbim ağlıyor gidişine,
Gözyaşlarım suluyor aşkımızı
ve içimdeki hasreti,
özlemi büyütüyor her damlası...
Ve ben,
her istasyonda seni bekliyorum
bıkmadan,usanmadan...
Çünkü biliyorum.
Seni benden alıp götüreren tren olacak
Yine seni bana getiren.

Kavuşacağız işte o zaman.
Çiçekler yeniden açacak,
Yeniden esecek o tatlı rüzgar...
Dönüşünle herşey yeniden renklenecek...
Dönüşünle...

1995

Yasemin Elmas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/268614/donusunle.html>

Zamana Dair...

Bir kelebeğin kanadında zaman...
Kimi uzun, kimi kısa.
Mutlu, huzurlu, aşk dolu...
Ya da hüznün maskesini takınan...

Öyle bir an gelir ki
Bulur seni...
Sarar yaralarını, ilacındır zaman...
Elleriyle temizler ot bürümüş yüreğini
Ve eker yerine sevda tohumlarını,
Kan kırmızı gelinciklerini...

- kır çiçekleriyle bezenmiştir artık gözlerin –

Güldükçe dökülür dudaklarından
Gül yaprakları...
Ve çorak toprağını sular
Sarısı, pembesi, beyazı, alı...
Üşümüş avuçlarının sıcaklığında
Bırakır nefesini,
Bir alkım gibi sarar dört bir yanı...

- hayat kadife ellerinin avuçlarındadır zamanın –

Gün gelir,
Değdikçe zamanın tenine dudakların...
Yanar, kor olur, kanar acıların...
Ve gülüşünün kahkahaya dönüştüğü an
Gelir, ektiği gibi toplar çiçeklerini,
Alır seni,
Bırakır hayatın tozlu raflarına utanmadan,
Bulduğu yere... ve unuttur...
Dostluğu riyakâr zaman...

_____ Ve...

- bir kelebeğin kanadında son bulur yaşam –

2008 / Eylül

Yasemin Elmas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/269287/zamana-dair.html>

HAYAT !

Avuçlarım kan kokuyordu halâ...
Titredim...
Bekledim usul usul, miskin...
Ayaklarımı direyip sessizce
Geçen zamana inatla...

Sırtıma yükleyip günahlarını...
Bir kırsağın şahlanişıyla deliren,
Beni sınırdışı eden hayat!
Halâ yaşıyor musun / yaşıyor muyum?
Avuçlarımı boyasan da kızıla...

2009 / Ocak
Yasemin ELMAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/270310/hayat.html>

BİR KADIN

Bir kadın...
Gri saçlarında,
sarı fırça darbeleri...
Gözleri misal buzlu cam,
bir zümrüt yeşili...

Sağdan soldan uzanan ellerin çemberinde...
köşe kapmaca oynayan bir kadın.
Ezilmişliğin,yitilmişliğin...
ağında savrulan,
içki masalarına meze olan...
ve yüreğinden kopup,
avuçlarından süzülen
yıldız yıldız ateşböcekleri,umutları...

Günlerin süpürüp yok ettiği
tüm günahlarıyla,
acılarıyla dolu bavulunda,
eksik mutluluklar...
göstermelik gülüşler...

Hayatının son ama; gerçek matinesinde,
sırtındaki yılların,
tarifsiz rüküşlüğü altında ağırlaşan,
ritimleşen adımlarının takibinde,
yüzlerce maske...

Sahte bir tahammül,
Sahte bir sandukanın altında
bir kadın...
Yolculuğunun son durağında,
zümrüt bakışlarında huzur...
Sarı saçlarında kar yıldızları...

Yasemin Elmas
2008

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/270910/bir-kadin.html>

AKDENİZ...

Boncuk boncuk dizilmiş Toroslar,
Akdeniz'in gerdanına...

Sabahın kızılığında güneş,
saçlarından akarken sicim sicim,
mavi,yeşil...
bir yol gibi ilerlerim kıvrımlarında,
sedefli,
yeşim rengi sularına...

Bir tutsak gibi pençelerinde ben.
Ayağımda prangalar...
Aymaz bir halde dalarım
serin,berrak sularına...
ve gönüllü atarım kendimi,
beni sarmalayan Akdeniz'in kucağına...

Güneşinde alazlanırken tenin,
aheste aheste
sarhoş ederken efsunlu güzelliğin...
Ölümüne susamışlığına içerim
ab-ı hayatından kana kana...
Ve birden geceye dönerek rengin,
akar semalarında...

Bu kez,
akşamın kızılığında parlar saçların...
Bir bedirin altında
siyah bir inci gibi ışıldarsın...
Tam kalbinde
bir mücevher gibi ay ışığı,
titreştirirken sularında yakamozları,
demet demet sunarsın
avuçlarıma ağmalarını...

Zaman geçip de
azad ederken beni pençelerinden,
uzaklaşırken...
rengi mavi,yeşil
adı Akdeniz olan bu güzellikten,
kıvrımlarında ilerlerim yine.
Ve ben gerdanına doğru,
tersine alırım bu kez yolu.

Ve içimde bir suskunluk,
kıvrırırken ıraklarında,
Akdeniz'e bir aşinalık kalır aklımda...

Gönüller Toroslar'da...
Toroslar,
boncuk boncuk dizilmiş
Akdeniz'in gerdanına...

Yasemin Elmas
2008 / Temmuz

SİTEM

Bir ses ver,
Günahkâr zamanın dallarında yeşeren aşk!
Bir şey söyle...
Ayrılıksa bu sevdanın sonu,
Yalnızlıksa bir adım ötesi
Ve...
Şiir şiir dökülecekse mısralara sözcükler,
Karışacaksa birbirine sel olup
Susma!
Konuş benimle.

Suyun çıplaklığı sarmışken bedenini,
Göz alıcı,
Ayyar,
Çapkın bir yakamoz oynaşır teninde,
Dalga dalga yalar tuzlu dilin yüreğimi.
Eğer yakacaksa tadın,
Ey aşk!
İşleme yüreğime...

Yok öyle,
İzinsiz iğde kokularıyla gelip
Eylül yağmurlarıyla gitmek.
Adaklarla süsleyip ağacımı,
Yaşın yaşın sokulup yamacıma
Bir gazalın ürkekliğiyle yitivermek.

Tarihin sayfalarına yazdırıp ismini
Yok öyle adına "yazgı" demek.

Safliğına inanıp,
Tuzağına düşenleri alırken düşüne,
Sahte duyguları
Bahar bahar işlemek...

Artık,
Desen de: "Yalandı o yanım."
Hey hat!
Avuçlarında yorgun bir kuş şimdi
Sol yanım...

Yasemin ELMAS
27 / 01 / 2009

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/275148/sitem.html>

ZALİM DÜNYA

Bir kuru ekmekle
Güne başlarken yalnızlığım,
Bir bardak çayı
Ekmeğime katık yaparım.
Yaparım yapmasına da
Katıksız kalır yalnızlığım...

Odamın içinde ben,
Bir somya,
Bir de sandalyem...
Ha! bir de arkadaşım gölgem.
Sesi yok, sureti yok ama;
Olsun o benim kavalym...

Çağırır tik takları saatin
"İş vakti" der, "Kalk, giyin"
Düşerim yollara,
Dünya uykuda...
Yine yalnızlığım yankılanır
Boş sokaklarda...

Adımlarımı çekerken,
Koca bir vinç.
Bende göstermelik bir sevinç...
"İşim var ya boşver!" derim.
Hamallık da olsa şükrederim...

Dünyanın eli değmemiş bana.
Paydalarına bölüp
Dağıtırken paylarını kullara,
Savmışsın / savmışım sıramı
Zaten vermişsin olanlara...

Bize de bu dünyanın,
Hamallığını yapmak kalmış.
Demiş, "Sen dur şöyle,
torpillerin ne iş yapmış?"
Kaçmamış, çalmamış, yılmamış...
Onlar da insanlıktan pay almış...

Ey! zalim dünya,
Vurmuşsun yükünü sırtıma...
Olası mı yaşamak haksızca?
Takdir-i ilahi de olsa...

Hadi,
Göster dünyalığını bana da.
Ey! zalim dünya...

2008
Yasemin Elmas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276629/zalim-dunya.html>

Senin Aşkın Göçebe

Gidiyorsun sevgili.
Ardına alıp beni,
Avuçlarıma bırakıp sensizliği,
Terk ediyorsun...

Gidiyorsun.
Bir yıldız gibi,
Konmuştun saçlarıma oysa ki,
Taçlandırmıştın her telini.
Süzüle süzüle
Akmıştın gözlerime,
El vermiştin yüreğime.

Şimdi gidiyorsun.
Çiğ düşürdün gözlerime...
Yüreğim çırpınmakta,
Avuçlarım ter içinde...
Gitme...

Gitme ey sevgili!
Hep yalnızlıkta baş verir hüznün,
İçimde bir ur gibi büyüsün.
Gel de gitme.
Aşkımız,
Bırakalım kendi halinde
Büyüsün büyüsün...

Ama nafiye.
Bu kez saçlarımda yıldız tozu,
Yüreğimde ellerinin boşluğu...
Acı bir rüzgar,
Mıhladığım yerden söküp seni,
Yar ellere savurdu...

Eyy yokluğuna türkü yaktığım!
Şimdi nerdesin?
Bu kaçınıcı gecem sensiz,
Kaçınıcı yalvarışım sessizliğe,
Bilir misin?
Bilir misin ağlayışlarımı,
İçimdeki hasretin çağlayışını?
Bilir misin?
Adı, "Sensizlik" olan
Yokluğunun verdiği acıyı...

Ah! ne zor,
Her şarkıda seni duymak,
Her şiirde seni okumak...

Şimdi aşkımızı aldım.
Denizlerin,
En derin yerine bıraktım.
Biliyorum çünkü
Dönmeyeceksin.
Sen,
Bensiz gecelerde,
Geçici heveslerde,
Soluklandığın tenlerde...
Biliyorum,
Senin aşkın göçebe...

2008 / Ağustos

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/277007/senin-askin-gocebe.html>

Hiç Yaşanmamış...

... Ve
Çıkmaz bir sokakta yakaladı yalnızlık.
Güneş,
Son kırıntılarını toplarken ağır ağır,
Avucumdan ...
Bir mih gibi saplandı dilin yüreğime.
Ayrılığın tadını sürmüş,
Yüklemiş kelimelere.
Hiç söylenmemiş...

Zaman,
Nasıl da kusursuz işlenmiş dakikalara,
Nasıl da alıyor döndükçe girdabına
Seni,
Beni,
Leyla'yı, Şirin'i...
Sanki,
Hiç sevmemiş
Sevilmemiş gibi.

Artık,
Kırılmış kemanımın
Gizli nağmelerinde saklısın.
Gün ışığı değmemiş notalarına...
Bırak duymasınlar seni,
Dinlemesinler...
Kimse ilham almasın senden,
Kal öylece.
İsimsiz,
Hiç bestelenmemiş...

Şimdi,
Bir masalın kırıntıları yaşadıklarım.
Durun! ellemeyin kuşlar,
Onlar benim.
Onlar...

...

Hiç yaşanmamış...

Yasemin ELMAS
2009 / Haziran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/278704/hic-yasanmamis.html>

Eylül Yaşanmadan

Hüzün diyorlar sana,
Desinler
Dallarında üşüyen sarıda yeşerir hüzün.
Silerken maviyi üstümüzden
Çatlamış dudaklarının tebessümünde yaşanır aşk.
Yaz artığı saatlere yükler acıyı,
Asar bulutlara,
Yağar üstümüze damla damla.

Ayrılık diyorlar,
Aşk, sende indirir yelkenlerini suya.
Rüzgârın sesinde kabırır deniz
Ve
Öfke nöbetlerinde ağlar gökyüzü
Olur sevdalar alabora.
Sonra kırılır kalpler,
Silinir aşka dair rotalar
Çaresiz,
Çevirir pusulasını ayrılığa.

Gözyaşı diyorlar,
Bilmiyorlar ki
Kurumuş dudaklarını ıslatır toprak
Kokusunda anımsanır mazi...
Oysa;
Toprağı döven yağmurun sesidir hıçkırık.
Sarnıcında birikir yaşlar
Kıraç sevdalara...

Yalnızlık diyorlar,
Ayazı davet ederken rüzgâr
Düşen her bir yaprakla artıyor yalnızlıklar.
Rüzgâra siper dallarıyla titrer sonbahar.
Her yalnızlık bir fal açar sevdaya dair
Artık
Terkedilmiş bir masalın içinde yaşıyor sevdalar.

Keder diyorlar sana,
Bir ananın
Nasırlaşmış avuçlarında halâ kıymık artığı.
Bir kış arifesini yaşarken korkusu
Çorak avuçlarına sinmiş odunun kokusu.
Dumanı tüten baca pahasına
Unutmuş kederlerini.
Bağlamış umutlarını altın sarısı bahara.
Sualsiz
Bir köşede anaya hasret yavrusu kadar çaresiz.

Adımlıyor tabanlar aynı yolu
Kimi aşkının,
Kimi ekmek kavgasının sızısını duyuyor,
Kimi yalnızlığının...
Eeey! mevsimlerin sarı yüzü
Kınalı ellerinde pıhtılaşmış kanın kızılığı
Haydi! at tokadını.

Acıya yaren diyorlar senin için
Olsun
Aşk demini çoktaaan almış.
Ne kadar birikse de telvesinde acı
Yeşili silse de sarıyla
Altında izi kalır
Görmüyorlar.
Görmüyorlar ufuktaki güneşi...
Oysa;
Eylül yaşanmadan doğmuyor umut.
Yaşamadan
BİLMİYORLAR.

Yasemin ELMAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/279358/eylul-yasanmadan.html>

Ayrılığa Sessiz Davet...

Günün melez saatlerini yaşar deniz
Bir bediri saklar koynunda.
Güneş açarken heybesini
Gece çevirir yüzünü batıya
Çehresinde saklı bir ayça.

Adam,
Karanlığın alacasında
Silik bir gölge.
Çeker içine kinayeli sözleri
Bir sünger gibi damla damla.
- yok ki süzgeci... duymasın -
“Söz gümüşse sükût altındır” ya!
Lâl kondurmuş dudaklarına.
Kadın,
Söyler ayrılık şarkısını halâ.

Adam,
Bodur saatleri çekiştirir
- yanındayken kadın -
Deniz, maviyi sürme çeker gözlerine.
Kadın kaygısız
Banar bedenini bu maviliğe.
Ağarır gecenin teni küskün saatlere.

Kıraç avuçlarının
Meşru yalnızlığını yaşar adam.
Gecenin ayazı çekilmiş kınına
Üşür kadına çıkan yolları
Küf kokar kaldırımları.

Grubun son renkleri de çekilir artık
Süpürür yakamozları
- üşenmez-
Güneş tek tek kondurur alnına öpücükleri
Kadın toplar.
Adam,
Berivanları...

Yasemin ELMAS
2009 / Haziran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/280127/ayriliga-sessiz-davet.html>

GÜZ DİKENLERİ

Kanı çekilmiş bir aşkın gölgesi üzerimde
Çıkarıp atamadığım...
Belki gelirsin diye
Bir atlasa sarılmış duygularım...

Eylül yağmurları yağdı üzerime apansız.
Salkım salkım büyüttü yokluğunu...senden kalan,
Ekti gözlerime bir apaz sensizliği,
kökleri sevdan...

Şimdi ruhumun kanatları kırık...
Fırar eder bakışları, görmez...
Geriye bıraktığın değme bir hayatı yaşar,
Bedeni yıkık...

Bir gölgeyim sokaklarda.
Aznavur bir gecenin soluğu yankılanır,
Sürür ayaklarını toprağa,
Savurur dönüşüne serptiğim yaprakları,
Alır ne varsa.

Uzadıkça uzar yollar önümde...
Nakış nakış işlenmiştir her karışına hüznün.
Yüreğimin sesine ektiğim tohumları
Toplayamadan çiçek çiçek
Koyar yerine, batırır dikenlerini güz'ün.
Ve... kanatırcasına
Bırakır yüreğime,
Nadasa...

2008 / Eylül
Yasemin ELMAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/281390/guz-dikenleri.html>

ARDINDAN...

Sen gittin,
Bir tortu gibi çöktü geceye karanlık.
İçime yokluğun...
Yine hüzün bulaştı gözlerime,
Yine sen uğradın geçerken yüreğime.
Sen gittin,
Canımın yangısı sızladı tenimde.

Şimdi yalnızlığım
Bir fal açar fasulyeden geceye
Arar seni çizgilerde, bir yolda,
Belki de bir kuşun kanadında...

Sen gittin,
Züğürt kalbinin yamacında asılı kaldım.
Açarken teninde yeni bir bahar
Yabancı ellerin arasında soldum, sarardım.
Sen gittin,
Veresiye bir sevdanın borcu defterimde...
Yetim kaldı duygularım...

Tüter dumanı halâ gidişinin..
Yine sen doğurur şarkılar,
Dağlar yüreğimi, buram buram kokar...
Ve kıskanır gülün yaprağı
Ve susar...sessizce solar...

Sen gittin,
Elimde son fotoğraf.
Öylesine eskitilen her akrebin
Sararttığı renklerinde aşkın solduğu,
Güneşin soğurduğu sevda...
Sen gittin,
Kalbimle aramda bir kavga...

Şimdi elimde yüzlerce kare...
Yoksun artık.
Sessizce siliyorum seni...
Ve haykırırcasına
Yakıp,
Savuruyorum küllerini...

Ve... şim-di, yü-re-ğim-den
GİTTİN...

2008 / Eylül
Yasemin ELMAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/282298/ardindan.html>

YALNIZLIK

Yanık bir türküdedir yalnızlık,
Türkünün içindeki ney sesinde.
İçli içli tütürülen sigaranın ucunda.
Sahilde,
Bir bankta yanibaşındadır.
Bir yemekte,
Karşında duran boşluktadır yalnızlık,
Yatağının başucunda...

Adımlarken yolları
Karşına hiç çıkmayacak aşına yüzlerdedir.
En özel günlerinde
Evini doldurmayan kahkahalarda...
Uyanınca,
Söylenmeyen günaydınlardadır yalnızlık.
Yankısı olmayan attığın adımlardadır.
Tek başına yapılan yürüyüşlerde,
Ceplerine sakladığın avuçlarındadır
- hiç tutulmayan...-
Gözünden akan her damla yaşın
İçindedir.
Bakarken aynaya
Amaçsızca süslenişlerindedir yalnızlık.
Taradığın saçlarında
- hiç okşanmayan...-

Okuduğun romanların adı hep "Yalnızlık"
Seçtiğin şarkıların içinde hep.
Hiç kavuşamayanların çaresizliğinde.
Sebepsizce hıçkırıklarının nedenidir
- bilmesen de -
Başını gömdüğün yastığın kokusunda.

Boş bir kayıkhanede
Sunulan kadehlerin dibindedir yalnızlık.
Rüzgârın uğultusundaki korkudadır.
Senin için önemi olmayan
Yağmurun sesindedir.

Yalnızlık,
Yaşlanırken baktığın resimlerde.
- geçmişe dair -
Hiç hatırlanmayan anıların
Boşluğundadır.
Yalnızlık gözlerindedir her zaman.

...

Ölürken bile...

Yasemin ELMAS
Haziran / 2009

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/283615/yalnizlik.html>

Lâl Toplar Yüreği...

Mahmur bakışlı yar!
Ahraz yüreğinin sessizliği
Vurmuş diline
Sükûtta gülfem.
Gözlerinde şahap,
Sızlanır kirpiklerinde gurbet
Yağsam mı?
Sığinsam mı?
Sır tutmuş özlemin deminde.

Bak,
Tırşe gözlerinde cefa
Uzanır ufka ve takılır
Iraktır umutları ferinden.
Bir sedirin sefasını sürer bedeni
Ruhu göçmen.
Gezinir aşına diyarlarda
Hasreti delişmen.

Çopur bir kır şimdi yüreği...
Çenekleri kırılmış
Çisenti yağmurlarından mahrum.
Haris hıçkırıklar döşüne hasım olmuş
Döver sineyi, deler
Biteviye
Hatim eder yüreği acıyı.

Tutsaklığına parola
Zamanın kefesinde ölçülür özlemi.
Heyhat!
Budandır saniyeler
Yetmez saatlere hasreti.
... ve
Esareti yaşar arsızlığını.
Biçare
Yalnızlığın pervazına dayanır özlemi
Ve bir kez daha
Lâl düşer dudaklarına...

Yasemin ELMAS
2009 / Ekim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/287497/l-l-toplar-yuregi.html>

Uçurumun Kenarında

Öyle zor ki unutmak...
Bitmiş bir aşkın yıkıntısıdır,
kalbindeki sızı...
Kum tepecikleri kaplasa da üstünü
arar,
çıkarmadığı gediklerden...
'her damlası göğsünde bir leke'
geceye damlar yokluğu...

'Acıyla beslenen bir yalnızlığın,
hükmü sürer artık.'

Şimdi askıda tebessümler...
Yudum yudum içerken yosunlaşmış gözlerini,
alır gider ne varsa...
pervasız,
bir bağbozumu mevsimi...

Dudakları heceler, "Unut unut..." diye
utanmaz, aleni...

Aymaz,
uçurumları arar adımların...
pusulası yok.
Törpülenmiş yüreğinin
yongalarına dolanır ayakların...
ve düşer
yağz bir gecenin, zorba kollarına takılırsın.

Zincirleme aşklarının
güncesine gizlisindir artık.
Söndürmek için teninin yangısını,
gözlerinin sarnıcında biriktirirsin
gözyaşlarını...
ve ağlayamazsın bu yüzden
bırakamazsın özgür...

Yine de firar eder duyguların...
ne kadar gömsen de derinlere
naftalin kokar anıların...
gül bahçesi içinde,
saklanmış... özenle...

Ve
alaza aşkın yeniden filizlenir...
Katmerlendikçe özlemin,
sabahın buğulu bakışlarına takılır
nemli gözlerin...
Ararsın onu günün yazgısında...
bir fiske vursan dağılacakmış gibi
tutarsın avuçlarında...
ki yokluğunun darağacında...
boynundayken ecelin halkası,
kıyısına vardığın uçurumlar
çeker girdabına,
takar bileklerine prangalarını...

Ve onsuz,
hayallerinde...
gurbetten sılaya bir köprü kurarsın.

İçersin gamzelerinden aşkını
binersin bir gemiye...açılırsın,
okyanusların en derin yerine...

Ve onsuz...
özgür,
ivecen...
Dalarsın eceline...

2008
Yasemin Elmas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/287791/ucurumun-kenarinda.html>

Ruhunu Őeytana Satma

Sorgula kaderini çocuk,
sorgula...
Hesabını sor geleceğinin.
Çalış,çabala...
ağla,avun,bağır...
döv dizin.
Sonundaki ışığı gör dehlizin.

Kaçtır yalanlarına katlandığın,
bu dünya sana miras sandığın.

Bugün sıvazlarken eller arkanı...
Çıkar at üzerinden
eskimiş akılları...
Bir yol çiz kendine,sevin
hala varken bir ümit kırıntısı...

Yalın ayak ilerlerken geleceğe...
tak miğferini,
zırhını giyin yıkanmış beyinlere...
Atıl çocuk!
hayat,
kısaçalarını geçirse de tenine...

Sen ki hakkını arayan,
Sen ki bulutları aralayan...
Güneşi çek,çıkar,al,
sal üzerine,yak maskelerini...
Onlar,
ruhunu Őeytana satan...

Ama sen,
hep masum kal umutlarınla...
Satma ruhunu Őeytana...
Umutlarımızı yükledik sepetine,
git,
bir yağmur gibi dök,
yarınların üzerine...

2008
Yasemin Elmas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/288981/ruhunu-seytana-satma.html>

Geceye Seranat

Sormalı...

Nedir bu hırçınlık?

Çakarken gözlerinde şimşekler,

Ay tepede geceye yatmış.

Nasıl durur ağlamaklı.

Bu kaçınıcı sarhoşluğun senin

Kalk haydi!

Devrilsin ağaçlar, yırtсын karanlığı.

Hey meyhaneci, aç şişeleri aaaaç!

Aşk doldur kadehlere

İçelim...

Kalmasın bahara bu gece.

Kemancı! çal sen de

Boş durmasın parmakların

Dokunsun kemanın tellerine bir bir

Çağlasın aşka doğru

Çağlasın nağme nağme.

Eyyy sevgili!

Bir taht kur gönlünde bana

Kalbinde dövme olayım / mühürle beni

Dolanayım bedenine hesapsızca

Nasıl sızlar tenim / nasıl titrer

Duysana...

Haydi susma, kapıl sen de

Coş bu gece doyasıya.

Sonra,

Yıldızlar saç gözlerinden

Toplasın güneş pare pare / örsün saçlarını

Bir başağa yaren olsun

Uzansın sere serpe

Sen, sandalcı! bir kürek ver

Açılalım denizlere, dalgaları yarayım

Yakamozları eteğime toplayıp

-sürüsüne bereket-

Getireyim saçlarımda yare

Hey gece!

Ayın on dördü bugün / seviş.

Al dolunayı kollarına / dölünü tutsun

Aksın teri ince ince gerdanına

Çağır sonra rüzgârı

Soluklansın teninde

Üfürsün eteklerini dalga dalga

Bak, geldi vakit

Söndür şimdi ışıkları

Karanlık beyaza çalmakta...

Yasemin ELMAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/289707/geceye-seranat.html>

Çünkü; ÖĞRETMENİM...

Sen!
Avuçlarımda bir goncasın,
Açılmayı bekleyen.
Kozasına sarılmış bir kelebek...
Sen!
Bir tomurcuk renklerini gizleyen,
Bir çiçek...
Beyazıyla, sarısıyla, alıyla...
Dallarımı süsleyen...
Büyütmeliyim renk renk,
Öğütmeliyim seni değerim taşıda.
Örtülmemeli üstün...
Güneşin, suyun olmalıyım senin.
Suladıkça köklerini
Açmalı gamzelerin,
Taşmalı avuçlarımdan yüreğin...
Olgun bir başağın sarısına,
Ulu bir çınarın doruğuna işlemeliyim...
Ektikçe yüreğine bilgi tohumlarını
Saygıyı, zerafeti, sevgiyi biçmeliyim...
Meyvelerim olun siz benim...
Sizi ince ince, nakış nakış işlemeliyim...
Çünkü ben,
ÖĞRETMENİM...

Yasemin Elmas
2008 / Kasım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/298924/cunku-ogretmenim.html>

Resmin Başucu Masamın Süsü

“Aşk, zamanda bir lâhza...
Yüreğimin vahasına düşen.”

Düşlerimden seni yonttum.
Dudak kenarına iğneledim gülüşünü,
Akan bir damla kanla boyadım.

Sözlerin,
Havada asılı kalmış bir cümlenin ögeleri.
Sildim hercaî sözlerini bir bir
Törpüledim.

Düşlerimden seni yonttum.
Bakışların yeşillik vaat ederken
Gözlerine,
En mavisini seçtim denizlerin.
Yağmurun,
Hüzün kokan ezgilerini yükledim sonra.
Raks eyleyen ferini çaldım yıldızlardan
İncitmeden
Verdim bakışlarına.

Kirpiklerini
Hürriyetin gölgesiyle boyadım.
Yıkadım bir avuç Kevser ile
Göğü yaran hançer gibi
Perçinledim bakışlarına.
Arzu dolu titreyişlerini
İset'ten aldım.

Düşlerimden seni yonttum.
Sataşırken saçlarına rüzgâr
Haylaz bir eda üfledim soluğuna,
Bir çerçiden aldığım efsunu iliş­tirdim.
Korudum nazarlı bakışlardan
Ve soyutladım adını bîçare
Özge akıllardan...

“Yalıtılanan yalnızlığımı bırakıp bir kenara
gözyaşımın tuzuyla kavrulmuş bakışlarımı
sildim seninle”

Düşlerimden seni yonttum.
Resmin, başucu masamın süsü...

Yasemin ELMAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/301386/resmin-basucu-masamin-susu.html>

Gecenin Yüzü - II

Yorgun düşer gün, telâşlı öznelerden.
Zira
Topukludur makosenleri yükünün.
Karanlık içmeden güneşi dolu dizgin
Gün toplar heybesine tabularını
Ve
Uyanır izbe karanlığın kucağındaki beden.

Zamanın renksiz yüzü,
Katranlaşmış tenini serdikçe saatlere
Gecenin sofası genişler.
Güdümlü adımların yankısı geceyi süsler.
Sonra
Rüküş süsler takınır karanlık, köşe başlarına
- ki miskin nefeslerin gösterişidir bu...

Gece, demini aldıkça saatlerden koyulaşır.
Acıyı soğurur zembereğinden rüzgâr,
Ayazını döşer ciğerlerine;
Mürekkepli kollarında uyutur şehri.
Fakat nöbettedir deforme bedenler.
Parmakları ritim tutar dudaklarında
Tadımlık günün günahları yontulur
Birer birer.

Etten bir maskeye bürünmüş ruhunun
Gizli gel-git'leri,
Islatır başını koyduğun karanlığı
Gizlenir anaförlerin sarsıntısı yüreğinde.
Damladıkça anılar kirpiklerinden
Gözlerinde mihlanmış bir acının dumanı tüter.

...

Vakit gelir
Biter vardiyası gecenin.
Ay saklar yüzünü bulutlara - utanır –
Kazınır karanlık günden.
Yeni bir şıvga yollara vurur.
Doğdukça sessizlikten güneş
Günebakanlar yeniden alazlanır.

Gün dillenir;
Giyer telâşasını üstüne.
- ve
Arenasında yeni bir arbede yaşanır.
Biteviye...

Yasemin ELMAS
2009 / Aralık

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/309414/gecenin-yuzu-ii.html>

Yalnız Sana...

Bir sevda,
Bir düş iştirin saçlarıma
Gerçekle beslenen bir seda
Sana mayî
Sana eş ...
Yıkansın sonra
Katrelerinde alkıma gebe bir güneş.

Bir sedef...
Kuşlar uçursun avuçlarından.
En masumu hangisi?
Ondan olsun.
Yalnız sana
Yalnız bakışlarına
Şimal yıldızına yarış tutsun.

Bir sırma iştirin...
Yaygısını serdikçe ay,
Selâma dursun
Yalnız sana parıldasın telleri.
Mağrur bakışları ıslansın gözlerinde
Çiy düşürsün
Yalnız gözlerine.

Sevda yanığı bir buse konsun
Alnından aksın dudaklarına.
Yalımlanırken
Sızlasın kenarlarından
Sana hasret bir türkü tuttursun.

Sonra
Rüzgârı koklasın.
/ usulca /
İç çekişine katsın nefesini.
İşlesin uçurtmanın kuyruğuna aşkımı,
Harelensin rüzgâr
Sana uçursun seher vakti
Yalnız sana

Bir düş iştirin saçlarıma,
İçinde
Güpürden duvağım olsun
Yasemin ELMAS
2009 / Aralık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/310498/yalniz-sana.html>

Nasır Tutar Güneşin

“Demirden pençelerini uzattı karanlık;
Kuşatmasına aldığı yaşamları boyadı is’e
Ve damladı toprağa binlerce nefes”

Tut kirpiklerinde yıldızları damlamasın
Toprak üşür sonra.
Ezilir yabancı adımların altında çocuk kokun.
Bir ton bot yığını izin namlusu kurutur yıldızlarını.
Saçları kazınmış bir geleceğin
Dudak aralarında titrer korkun.

Savaşın soğuk kırbacı keser düşlerini,
Kör kurşunlara yenildikçe umutlar
Ağlar tavanarası geleceğin
Ve tozu kalkmış korkusunu ıslatır yüreğinin.

Kömür isı yutmuş gözbebeklerinin karası,
Sancılı bakışlarının esiridir artık.
Takılır savaşın egosuna gülüşünü sakladığın resimler.
Gömersin mutluluğu
Sularsın çorak umutlarının toprağını
Gözyaşlarıyla

Savaş ağlatır,
Savaş yakar,
Savaş büyütür...
Büyür çocukluğun /yaşından önce/
Besler korkuyu gözbebeklerin.
Dün
Ufacık ellerin avucundadır anneciğinin,
Bugün
Bir deprem yaşanır küçücük parmaklarında
Titrer ...

Gölgelenir
Nasır tutar güneşin

Sözde barışa gebe bir zamanın ihaneti yaşanır
Küstah toprak dövdükçe toprağı
/ daha dün çiçek kokan /
Bir balyoz gibi sallanır sarkacı zamanın
Vurur saatlere
Saatler çocuk yaşına...
Yalpalanır bedenini, düşer
Ve
Bir çiçek daha toprağı öper.

“...ve yüreğindeki sesin tınısı,
düşer sayfalara eder intizar”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/311410/nasir-tutar-gunesin.html>

Uyku Haram Bu Gece

Bir gün,
Dönersin diye bekledim hep.
Uyumadan,bıkmadan...
Uyku tohumlarını ekerken gözlerime gece,
Ağırlaşan gözkapaklarıma inat
Yılmadan...

Heeey gece!
Eğreti güzelliğinin hasis bakışları altında
Senden aşkımlı dilenirim.
Uğursuz soluğunun yakan ayazında
Derbeder gezinirim.

Şimdi,
İzbe bir yalnızlığın göğsünde başım.
Yokluğundan bozma bir döşeğin
Koynundayım...
Sen, şakaklarımda bir ağrı,
Dövünüp dururken dört nala...
Ben, kanı çekilmiş,
Arsız bir hasta...

Gidişinden değil,
Lal dudaklarıma kondurduğun
Öpüşünün,
İnme duygularından suskunluğum...
Aklımın sığ boşluklarında saklı
Dokunuşun, avunuşum...

Bu gece, hüznün renkleri var gözlerimde...
Gidişin çalarken ferimi...
Bu gece,
Özleminin kokusu ellerimde...
Ve belki gelirsin diye
Uyku haram,uyku günah...
Uyumuyorum,uyumayacağım...
Bu gece de...

05 / 09 / 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/312616/uyku-haram-bu-gece.html>

Suçluluk Kırmızısı

Seni, misafir ettim yazgıma
Kaçak yazgılar inşa ettim ömrümden
Hapsolsam da kaderime
Düşlerini görmek için yattım uykuya
Sanki kaçıp
Muhbirliğini yapacakmış gibi kaderimin
Çekiştirdim göz kapaklarımı
Kilitledim kuzguni bakışlarıma

Seni, misafir ettim yazgıma
Kaderimin en taşlı yolunda
Senli duraklarda soluklandım bilmeden
Tutduğum ipleri kestim bir bir
Hayatla arama seni yazdım
Yandıkça köprüler
Ömrümden kim bilir kaç taş çaldım

Sessizlikten ördüğün duvara
Şarkılar yazdım hep
Kurşuni sözlerin boyadıkça geleceği siyaha
Arasına
Tozpembe fırça darbeleri attım
Sonra
Düşleri sisli bakışlarını
Közlerinden yarattığım ateşinle dağıttım

Seni, misafir ettim yazgıma
Nabzı ölürken aşkın
Ab-ı Hayat'ından damla damla içine akıttım
Gözlerin buzdan bir denize daldıkça
Çaresiz
Umutlarımdan bir korku yarattım
Öfkesine senin adını yazdım

Seni, misafir ettim yazgıma
Kaderim mühürlerken seni
Sen sayfasında koparıp attım geleceği
... ve
Avuçlarımla halâ suçluluk kırmızısı...

Yasemin ELMAS
2010 / Ocak

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322217/sucluluk-kirmizisi.html>

Çocuk Ben

Çocuk Ben

Bir film karesinde
- geçmişe dair -
Aldım avuçlarıma ellerimi.
Toprak kokan tırnak aralarımı temizledim önce
Düğmesi eksik hırkamı ilikledim.
Parkın tozunu içmiş entarimin
Çiçeklerini suladım bir bir.
Sonra bakışlarıma eğildim
- uzamış boyumla -
Aradım,
Titrek gözbebeklerimin feri şimdi nerde?
Nerde Ayşe Teyze'nin korkusunu taşıyan yüreğim?
Bak,
Kayısı ağaçlarının dallarında kaldı ayakizlerim.
Eteğime topladığım meyvelerin lekesini,
Çizilen bacaklarımin yara izlerini özledim.

Okşadım, zorlukla tokaladığım saçlarımlı.
Tellerinde
Abimin "Erkek Fatma" yakıştırmalarını yakaladım.
Sarkan alt dudakımı ısırdım düşmüş dişlerimle.
Kırpiklerime takılan yaşları topladım avuçlarıma
Kocaman avuçlarıma...
Ahhh!
Ne zaman büyüdünüz ki bu kadar,
Ne zaman?

Misketlerle dolu küçücük avuçlarıma
Şimdi
Ne çok hayat sığdırmışım bilmeden.

- Zaman sessiz sedasız iç geçirmekte. -

Yasemin ELMAS
2010 / Nisan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/342736/cocuk-ben.html>

Asya'da Ağıt

Düşsem vebaline
Bir gizil kuş olsam ben
Düşsem de dokunsam
Kanadım değse kirpiklerine
Islansa parmak uçlarım

Ağlar ya
Gözkapaklarının ardı
Öylece kalsam gözlerinde
Uçamasam
Şifa niyetine kanasam yaralarından
Acımadan
Bir tutam tuzla dağlasan

Dilinde hüzzam
Kalbine ağıt olsam
Acıtsa serzenişlerin
Yüreğinin yamacından
Bir türkü tuttursan
Duysam
Duysam da
Temmuz niyetine toprağına doğsam

Zaman geç kalmadan
Dallarından sürgün verse
Barışa gebe
Öpsem yarınlarından
Bir gizil kuş olsam
Konsam dallarına

Sonra
Güneşi süzerken avuçlarımdan
Düşlerimden derme bir sabaha uyansam
Ağlasam...

Yasemin ELMAS
03/01/2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1462785/asya-da-agit.html>

ALACAKLIYIM

Tabanlarım zift yanığı
Kurgulanmış bir zamanın
Ortasındayım
Bu kaçınıcı perde ayaklarıma dolanan
Oynayamadığım
Bu kaçınıcı giysim
Kaçınıcı hayat

Kolay değil katlanmak
İstiflenmiş roller pazara çıkmış.
En masumu hangisi
Verin
Alacaklıyım hayattan...

Yasemin ELMAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1462976/alacakliyim.html>

MAŞUK

Düşse
döşüme bir zühre
dahi
ağlasam
içime içime
ah benim!
Örse yatan yüzüm
-ki der "İnfaz-ı dilem"
Susar sonra
Sevilenden ötürü

Gönül
güzel görse de
us'uma düşen feveran
lâkin
mühürlenmiş sözlerim
-ki etmez kelâm
Düşlerime davetsiz
Gelenden ötürü

O Mehveş
Bahşetse teninden bir buse
Ah! ne güzeldir gerdanı
Simtende bir bade
Sarar göynümü
Bir aşk-ı azam
Dudağıma cemre
Düşenden ötürü

Ne gam
Ne kederdir peydolan

Sunağımda bir ben, bencileyin
Koyaklarımdan sızan

Düşse
Döşüme bir zühre
Dahi ağlamam
Neşterim sencileyin
Olandan ötürü...

Yasemin ELMAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1463554/masuk.html>

KADER

Bugün günlerden temmuz
Avuçlarımda eylül kokusu
Bir iğnenin gözünden geçirir gibi hayatı
Tutturamıyorum.
Anılarım kördüğüm olmuş bugün
Çözemiyorum

Güncemde
Saklı hevesler birikmiş hep
Meçhul bir zamanın bağrında yoğrulmuş
Saklanırsa yerle yeksan
Dillenirse tutsak
Aç gözlü bir kaderin mayasında
Sözleri ıslak

Payıma düşen
Edepsiz bir zamanın veresiye mutlulukları
Güneşin
Sakil bakışlarının menzilinde
Yudumluyorum arafı

Sen
bir martının çığığında kopup gelen
Ayağımı kaydıran kader
Bir dirhem mutluluk dilenirim senden
Ver ki
Kurgulanmış hayatımın döngüsünde
Dinsin kavrulmuş gülüşlerimin yangısı
Ver ki
Yağmurunda yıkansın günahlarımın karası

Şimdi
Kurutulmuş düşlerimden bir buket yatağım
Zemheri bir yazın ortasında

Ey kader
Sanadır ulu orta yakarışlarım
Hançerinde kızıl bir iz
Dudağında buruk bir kan tadı şimdi
Sol yanım...

Yasemin ELMAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1463788/kader.html>

Büyüt Beni

Bu şehir
Talan bugün
Bu şehir
Neşterin ucunda bir diken
Ağdalı sözlerinde
Eprimiş bir nikotin tadı
Bu şehir
Korsan hayallerin celladı bugün

Saçlarında kimliğini kaybetmiş bir poyraz
Atarken zılgıtını aleni
Al
Sisli kollarında masumca
Büyüt beni

Yasemin ELMAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1464560/buyut-beni.html>

TERKEDİŞ

Ayrılığın dansı yapılır
Bir ileri iki geri
Bir inci tozunda saklı
Düşer aklıma silueti

Derdin hep

Zühre sen
Sevap sen
Günah sen

Neylesin bu meftun şimdi
Bilemedim ki

İnfazım yakın
Ah benim!
Kaf Dağı'na düşen
Sırça ayazım

Didem sen
Gülfem sen
Bade sen

Nasıl terk-i diyar etsin
Bu mecnun şimdi
Çözemedim ki

Düşer sızın fikrime
Demlenir serzenişlerim
Yokluğun sebeptir derdime

Çarem sen
Şifam sen
Dermanım sen

Gül dalında bülbül boğulmuş
Nasıl derim ecelimle
Solamadım ki

Velhasıl
Düşüne yad olmuş
Bir serçe avazım
Nazende söz olup
Düşeyazdım ötüşüne

Sustum...

Yasemin ELMAS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1465026/terkedis.html>